

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2459-2460/2562

พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐม โจทก์ นาย ส. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 297, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 358, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยทั้งสี่กับพวกชักรถจักรยานยนต์ติดตามผู้เสียหายมาถึงบริเวณที่เกิดเหตุ จำเลยที่ 2 และ น. มีมิดติดตัวไปด้วย แม้มีดที่ น. พาดิตตัวไปจะมีขนาดใหญ่เป็นที่สังเกตเห็นได้โดยง่ายแก่บุคคลทั่วไปรวมทั้งจำเลยทั้งสี่ด้วยก็ตาม แต่ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสี่มีพฤติการณ์สมคบกันที่จะใช้มีดนั้นฟันทำร้ายผู้เสียหาย ทั้งเหตุที่จำเลยทั้งสี่ทำร้ายผู้เสียหายก็เป็นสาเหตุเพียงเล็กน้อยไม่น่าจะถึงกับเอาชีวิตกัน และเมื่อ น. ใช้มีดฟันทำร้ายผู้เสียหายแล้ว จำเลยที่ 4 ได้ผลัก น. ออกไปเพื่อหยุดยั้งไม่ให้ น. ใช้มีดฟันทำร้ายผู้เสียหายอีก ส่วนจำเลยที่ 2 ก็มีได้ใช้มีดที่พามาฟันทำร้ายผู้เสียหาย คงมีเพียง น. ผู้เดียวที่ใช้มีดฟันทำร้ายผู้เสียหาย ทั้งเป็นการฟันทำร้ายหลังจากที่จำเลยทั้งสี่รู้มเตะต้อยและใช้มีดทำร้ายผู้เสียหายเสร็จแล้ว การที่จำเลยทั้งสี่มิได้ห้ามปราม น. ไม่ให้พามีดดังกล่าวติดตัวไป ยังถือไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสี่มีเจตนาร่วมกับ น. ที่จะใช้มีดนี้ก่อเหตุ ส่วนการที่จำเลยที่ 1 ดึงกุญแจรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายออกจากกรณแล้วขว้างทิ้งหรือการที่จำเลยที่ 2 ดึงโทรศัพท์เคลื่อนที่ออกจากมือของผู้เสียหาย น่าจะเป็นการกระทำเพื่อไม่ให้ผู้เสียหายหลบหนีและติดต่อขอความช่วยเหลือเพื่อความสะดวกในการที่กลุ่มของจำเลยทั้งสี่จะรวมทำร้ายผู้เสียหายมากกว่าจะฟังว่าเป็นการสมคบกันมาใช้มีดฟันทำร้ายผู้เสียหายโดยมีเจตนาฆ่า พฤติการณ์ที่ น. ใช้มีดขนาดใหญ่ฟันผู้เสียหายที่บริเวณศีรษะและใบหน้าหลายครั้งหลังจากจำเลยทั้งสี่ไม่ได้รวมทำร้ายผู้เสียหายแล้ว เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันอันเกิดจากการตัดสินใจตามลำพังของ น. เอง นอกเหนือขอขอบเขตแห่งเจตนาของจำเลยทั้งสี่ ถือไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสี่ประสงค์จะถือเอาการกระทำของ น. เป็นการกระทำของจำเลยทั้งสี่ด้วย จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสี่มีเจตนาร่วมกับ น. พยายามฆ่าผู้เสียหาย แต่เมื่อผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัสอันเนื่องมาจาก น. ใช้มีดฟันทำร้าย เกิดขึ้นจากการที่จำเลยทั้งสี่และ น. คบคิดกันมาทำร้ายผู้เสียหาย จำเลยทั้งสี่จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบในผลที่เกิดจากการกระทำของ น. ดังกล่าวด้วย จำเลยทั้งสี่มีความผิดเพียงฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสเท่านั้น

คำพิพากษา

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษาร่วมกัน โดยให้เรียกโจทก์ทั้งสองสำนวนว่า โจทก์ เรียกจำเลยในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ 1 และเรียกจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ในสำนวนหลังว่า จำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 ตามลำดับ โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองสำนวนขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 91, 92, 288, 358, 371 และเพิ่มโทษจำเลยที่ 2 และที่ 4 ตามกฎหมาย จำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยทั้งสี่ขอแก้ไขคำให้การเป็นรับสารภาพข้อหาพร้อมกันทำให้เสียทรัพย์และข้อหาพร้อมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์

ในความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ศาลชั้นต้นจำนายคดีข้อหาดังกล่าวออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297 (8), 371 ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสี่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิด จำเลยที่ 3 อายุ 19 ปี แต่มีความรู้สึกลึกซึ้งพออย่างผู้ใหญ่แล้ว จึงไม่ลดมาตราส่วนโทษให้ ฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส จำคุกคนละ 4 ปี ฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับคนละ 1,000 บาท เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 และที่ 4 เฉพาะกระทงที่ศาลให้ลงโทษจำคุกคนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 4 คนละ 5 ปี 4 เดือน จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คนละกึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 2 ปี จำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 4 คนละ 2 ปี 8 เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 2 ปี และปรับ คนละ 1,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 4 คนละ 2 ปี 8 เดือน และปรับคนละ 1,000 บาท โทษจำคุกของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ให้รอการลงโทษไว้คนละ 2 ปี และให้คุมความประพฤติของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ไว้คนละ 1 ปี โดยให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติปีละ 4 ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร กับให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยที่ 1 และที่ 3 เห็นสมควร 30 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ที่แก้ไขใหม่ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ข้อหาอื่นให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 80, 83 ให้จำคุกคนละ 10 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 และที่ 4 คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 4 คนละ 13 ปี 4 เดือน ทางนำสืบของจำเลยทั้งสี่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 6 ปี 8 เดือน จำเลยที่ 2 และที่ 4 คนละ 8 ปี 10 เดือน 20 วัน เมื่อรวมกับโทษปรับฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก จำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 6 ปี 8 เดือน และปรับคนละ 1,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 4 คนละ 8 ปี 10 เดือน 20 วัน และปรับคนละ 1,000 บาท ไม่รอการลงโทษและไม่คุมความประพฤติจำเลยที่ 1 และที่ 3 นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสี่ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังยุติโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดโต้แย้งในชั้นนี้ว่า วันเกิดเหตุวันที่ 16 มีนาคม 2559 เวลาประมาณ 3 นาฬิกา นายภานุวัฒน์ ผู้เสียหายกับนายณัฐพงศ์ เพื่อนของผู้เสียหายนั่งดื่มสุราอยู่ที่ร้านครัวลูกทุ่ง ซึ่งจำเลยทั้งสี่กับพวกรวมประมาณ 10 คน ก็นั่งดื่มสุราอยู่ด้วย แล้วผู้เสียหายมีเรื่องโต้เถียงกับกลุ่มของจำเลยทั้งสี่ นายณัฐพงศ์จึงบอกให้ผู้เสียหายกลับบ้าน ผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์ออกจากร้านได้ประมาณ 500 เมตร มาถึงบริเวณที่เกิดเหตุ จำเลยทั้งสี่กับพวกขับและนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์หลายคันติดตามมา โดยจำเลยที่ 4 เป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์คันหนึ่ง มีจำเลยที่ 2 นั่งซ้อนท้ายและถือมีด แล้วจำเลยที่ 4 ถีบรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายจนล้มลง จากนั้นจำเลยทั้งสี่กับพวกเข้าไปรุมทำร้ายผู้เสียหาย โดยจำเลยที่ 3 ชกและใช้ไม้ตีผู้เสียหาย ส่วนจำเลยที่ 1 ดึงกุญแจรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายออกจากรถแล้วชกผู้เสียหาย 1 ที จำเลยที่ 2 ดึง

โทรศัพท์เคลื่อนที่จากมือของผู้เสียหายข้างทั้ง ขณะที่ผู้เสียหายล้มลงนอนหงาย จำเลยที่ 4 กระที่ผู้เสียหายซ้ำ แล้วนายพนพล พวกของจำเลยทั้งสี่ใช้มีดยาวประมาณ 50 เซนติเมตร ฟันที่บริเวณศีรษะและใบหน้าของผู้เสียหายหลายครั้ง เป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส มีบาดแผลฉีกขาดขอบเรียบบริเวณศีรษะส่วนบนยาว 13 เซนติเมตร บาดแผลฉีกขาดขอบเรียบบริเวณหน้าผากยาว 8 เซนติเมตร บาดแผลฉีกขาดขอบเรียบบริเวณแก้มซ้ายยาว 4 เซนติเมตร ทะโหลศีรษะบริเวณหน้าผากแตก และบาดแผลฟกช้ำบริเวณสะบักขวากว้าง 6 เซนติเมตร ยาว 7 เซนติเมตร แล้วจำเลยทั้งสี่กับพวกพากันหลบหนีไป หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่มูลนิธิพาผู้เสียหายไปส่งโรงพยาบาล ต่อมาเวลาประมาณ 9 นาฬิกา มารดาของผู้เสียหายไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อ ร้อยตำรวจเอกประเทือง พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรโพธิ์แก้ว ครั้นวันที่ 29 มีนาคม 2559 ร้อยตำรวจเอกประเทืองเชิญจำเลยที่ 1 มาให้ถ้อยคำ วันที่ 1 กรกฎาคม 2559 จำเลยที่ 1 เข้ามอบตัวต่อร้อยตำรวจเอกประเทือง แล้วร้อยตำรวจเอกประเทืองแจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ 1 ว่า ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น ร่วมกันพาอาวุธติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ ต่อมาร้อยตำรวจเอกประเทืองยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นออกหมายจับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 และนายพนพล วันที่ 20 กันยายน 2559 เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้ วันที่ 21 กันยายน 2559 เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่ 4 ได้ จำเลยที่ 2 และที่ 4 เคยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและกลับมามีความผิดในคดีนี้ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสี่ว่า จำเลยทั้งสี่มีเจตนาร่วมกับนายพนพลพยายามฆ่าผู้เสียหายตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7 หรือไม่ โดยจำเลยทั้งสี่ฎีกาว่า จำเลยทั้งสี่มีเจตนาทำร้ายผู้เสียหายเท่านั้น มิได้มีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย เห็นว่า เหตุที่จำเลยทั้งสี่กับพวกขับรถจักรยานยนต์ติดตามไปทำร้ายผู้เสียหาย ก็เพราะกลุ่มของจำเลยทั้งสี่เข้าใจผิดคิดว่าขณะอยู่ที่ร้านครัวลูกทุ่ง ผู้เสียหายตะโกนให้ของลับแก่กลุ่มของจำเลยทั้งสี่ จึงทำให้กลุ่มของจำเลยทั้งสี่โกรธ โดยจำเลยที่ 1 ให้การในชั้นสอบสวนว่า หลังจากเกิดเรื่องโต้เถียงกับผู้เสียหายแล้ว จำเลยทั้งสี่กับพวกขับรถจักรยานยนต์ติดตามผู้เสียหายมาถึงบริเวณที่เกิดเหตุ จำเลยที่ 2 และนายพนพลมีมติติดตัวไปด้วย แม้มีที่นายพนพลพาติดตัวไปด้วยจะมีขนาดใหญ่เป็นที่สังเกตเห็นได้ง่ายแก่บุคคลทั่วไปรวมทั้งจำเลยทั้งสี่ด้วยก็ตาม แต่ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสี่มีพฤติการณ์สมคบกันที่จะใช้มีดนั้นฟันทำร้ายผู้เสียหายด้วย ทั้งเหตุที่จำเลยทั้งสี่ทำร้ายผู้เสียหายก็เป็นสาเหตุเพียงเล็กน้อยไม่น่าจะถึงกับเอาชีวิตกัน ดังจะเห็นได้จากเมื่อนายพนพลใช้มีดฟันทำร้ายผู้เสียหายแล้ว จำเลยที่ 4 ได้ผลักนายพนพลออกไปเพื่อหยุดยั้งมิให้นายพนพลใช้มีดฟันทำร้ายผู้เสียหายอีก ส่วนจำเลยที่ 2 ก็มีได้ใช้มีดที่พามาฟันทำร้ายผู้เสียหายแต่อย่างใด คงมีเพียงนายพนพลผู้เดียวที่ใช้มีดฟันทำร้ายผู้เสียหาย ทั้งเป็นการฟันทำร้ายหลังจากที่จำเลยทั้งสี่รู้มติด้อยและใช้มีดทำร้ายผู้เสียหายเสร็จแล้ว การที่จำเลยทั้งสี่มิได้ห้ามปรามนายพนพลให้พามิดดังกล่าวติดตัวไป ยังถือไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสี่มีเจตนาร่วมกับนายพนพลที่จะใช้มีดนี้ก่อเหตุ ส่วนการที่จำเลยที่ 1 ดึงกุญแจรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายออกจากกรณแล้วขว้างทิ้งก็ดี หรือการที่จำเลยที่ 2 ดึงโทรศัพท์เคลื่อนที่ออกจากมือของผู้เสียหายก็ดี น่าจะเป็นการกระทำเพื่อไม่ให้ผู้เสียหายหลบหนีและติดต่อขอความช่วยเหลือเพื่อความสะดวกในการที่กลุ่มของจำเลยทั้งสี่จะรวมทำร้ายผู้เสียหายมากกว่าจะฟังว่าเป็นการสมคบกันมาใช้มีดฟันทำร้ายผู้เสียหายโดยมีเจตนาฆ่า พฤติการณ์ที่นายพนพลใช้มีดขนาดใหญ่ฟันผู้เสียหายที่บริเวณศีรษะและใบหน้าหลายครั้งหลังจากจำเลยทั้งสี่มิได้รวมทำร้ายผู้เสียหายแล้ว เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันอันเกิดจากการตัดสินใจตามลำพังของ

นายพนพลเอง นอกเหนือขอบเขตแห่งเจตนาของจำเลยทั้งสี่ ถือไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสี่ประสงค์จะ
ถือเอาการกระทำของนายพนพลเป็นการกระทำของจำเลยทั้งสี่ด้วย จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสี่มี
เจตนาร่วมกับนายพนพลพยายามฆ่าผู้เสียหาย แต่เมื่อผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส
อันเนื่องมาจากนายพนพลใช้มีดฟันทำร้าย เกิดขึ้นจากการที่จำเลยทั้งสี่และนายพนพลคบคิดกันมา
ทำร้ายผู้เสียหาย จำเลยทั้งสี่จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบในผลที่เกิดจากการกระทำของนายพนพลดังกล่าว
ด้วย จำเลยทั้งสี่มีความผิดเพียงฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส
เท่านั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาว่าจำเลยทั้งสี่มีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นและไม่
รอกการลงโทษให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 มานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยทั้งสี่
ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น โดยให้บังคับคดีไป
ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

วงศ์พร จิระภาค · ชูชีพ ปิณฑะสิริ · ชัยเจริญ ดุษฎีพร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2459-2460/2562>